

עיריית הרצליה

ישיבה מועצה מס' 72 שלא מן המניין ב-9.8.2018

שנערכה ביום ה', כ"ח באב, תשע"ח. 9.8.2018

נוכחים:

משה פדלון	ראש העירייה	
איה פרישקולניק	ס' ראש העיר	
עופרה בל	ס' ראש העיר	
כץ מאיה	ס' ומ"מ ראש העיר	
צבי וייס	ס' ראש העיר	
אבי ברדה	משה ועקנין	קוממי יוסף
אברהם גוזלן גרי	צדיקוב אלעד	יסעור יהונתן
לונדון יוסף	טובה רפאל	ליאת תימור
יעקובוביץ יהונתן	איריס אתגר	ירון עולמי
תום סטרוגו	יריב פישר	

מוזמנים:

יהודה בן עזרא	מנכ"ל העירייה
יוסף (ג'ו) ניסימוב	סמנכ"ל בכיר
רו"ח רוני חדד	גזבר

עו"ד ענת קרן בהרב
 יועמ"ש
 רינת זאבי
 מזכירות העיר

סדר היום:

הצעת חוק עזר להרצליה (פתיחת עסקים וסגירתם) התשע"ח-2018

פרוטוקול

משה פדלון: חברים, ערב טוב. ערב טוב לחברי המועצה. ערב טוב למנהלים ולעובדים של העירייה. ערב טוב לתושבי העיר. לבקשת חברי המועצה לכינוס על פי דרישה, בהתאם לסעיף 9/א לפקודת העיריות, אני פותח את ישיבת המועצה בנושא חוק העזר, זה נושא פתיחה וסגירה של ה... מכובדיי, ראשית אני מבקש להתייחס למצב הקשה בדרום הארץ. ליבי, ליבנו, חברנו, ליבי, ליבנו עם חברנו אנשי דרום הארץ אשר נמצאים תחת מתקפה של טילים ורקטות. בכוונתי להיות קשוב לצרכי אנשי הדרום ולהציע את הסיוע של העיר הרצליה.

הצעת חוק עזר להרצליה (פתיחת עסקים וסגירתם) התשע"ח-2018

משה פדלון: לנושא שהתכנסו אליו, הרצליה ברשותי היא עיר תחייה ותן לחיות וככה תישאר. הסטטוס קוו בעיר הוא סטטוס קוו מנצח ואין כוונה שייפגע מאף סיבה. לעניין לגביו התכנסנו הערב, מאחר והתקבלה התנגדות משרד הפנים להצעת חוק העזר העירוני, שלחנו מכתב תשובה למנכ"ל משרד הפנים בו ביקשנו להיפגש בדחיפות. כמו כן הודעתי ליושב ראש מרכז השלטון המקומי כי נצטרף לעתירת מרכז השלטון המקומי. למרות כי עולה ספק אם הוגשה דרישה מפורטת כנדרש בסדר יום והצעת החלטה, החלטתי על זימון ישיבה שלא מן המניין שעל סדר יומה הצעת חוק עזר להרצליה – פתיחת עסקים

וסגירתם. בהמשך הנחיתי אתמול את היועצת המשפטית לעירייה להיערך להכנת העתירה לבג"ץ וזאת בכפוף להחלטת המועצה. מכאן אנחנו נעבור לשמוע את חברי המועצה. אני מבקש, כל חבר שלוש עד ארבע דקות, נשמע את החברים ולאחר מכן נחליט להחליט. בבקשה, מי רוצה לשאת דברים? בבקשה יוסי לונדון.

יוסף לונדון: תודה אדוני. חוק המרכולים שאוסר על פתיחת עסקים בשבת הוא לא רק סיפור על ממשלה שהסתאבה ומוכנה לזרוק את האינטרסים של הציבור החופשי עבור עוד יום בשלטון. הוא גם סיפור על ציבור חופשי שהחליט להיאבק בחזרה. במסגרת הוויכוח בנושא פתיחת עסקים בשבת בהרצליה, הוזכר המושג סטטוס קוו. ברצוני לציין שבמסגרת הסטטוס קוו הובטחה אוטונומיה לזרמי החינוך הדתיים, אך לצערי לא הובטחה אוטונומיה לזרם החינוך הממלכתי החופשי. בעוד שלרעיונות חופשיים אין דריסת רגל בחינוך הדתי, החינוך החופשי פרוץ לכניסתם של עמותות דתיות המטיפות לקיום אורח דתי, לקיום אורח חיים דתי. יכול מי שרוממות הסטטוס קוו בפיו, ברצוני להזכיר שהסטטוס קוו אינו מחייב להקציב 1.420 מיליון שקל מתקציב העירייה לתמיכה בכוללים. הסטטוס קוו אינו מחייב להקים מחלקה לתרבות תורנית שמשום מה שינתה את שמה לתרבות יהודית ולהקצות מאות אלפי שקלים לכל אחת מהסיעות הדתיות במועצה. הסטטוס קוו אינו מחייב את עיריית הרצליה להעביר כספים למועצה הדתית מעבר למה שהחוק מחייב. הסטטוס קוו אינו מחייב את תושבי הרצליה לממן את הנסיעות של התלמידים החרדים מבני ברק. שר הפנים אריה דרעי שכנראה חושש שלא יעבור את אחוז החסימה, שכח כנראה את הקביעה התלמודית אין גוזרין גזרה לציבור אלא אם כן רוב הציבור יכול לעמוד בה. בבלי, מסכת עבודה זרה, דף לו' עמוד א'. ההלכה קובעת כי על המחוקק הבא לגזור גזירה, לבחון קודם את תהליך החקיקה, את יכולת הציבור לעמוד בה. אם המחוקק מעריך שאין הציבור יכול לעמוד בתקנה, אסור לו לחוקק אותה. לא זו בלבד, אלא שלציבור יש את הכוח לשנות את החוק גם לאחר החקיקה עצמה.

אומר הרב בהלכות ממרים הרי שגזרו בית דין גזירה ודימו שרוב הקהל יכולים לעמוד בה, ואחרי שגזרוה פקפקו העם בה ולא פשטה ברוב הקהל, הרי זו בטלה ואינה רשאית לכפוף את העם ללכת בה. טני פרנק מראשי נאמני תנועה, מראשי תנועה נאמני תורה ועבודה, יהודי אורתודוכסי כשר לחלוטין, אמר שחוק המרכולים שעבר בכנסת הינו רע לשבת. לולא היה בא לעולם, ראשי הרשויות המקומיות לא היו מעלים בדעתם לקבע בחקיקה פתיחת מסחר בתחומם והיו ממשיכים בשיח המקומי שמאפשר חיים משותפים. אינני חפץ להפוך את השבת לחולין אולם יש צרכים של רוב הציבור בהרצליה שלא ניתן להתעלם מהם. ברצוני להתייחס בקצרה לדברים שפרסם עמיתי משה ועקנין, חבר במפלגת ש"ס, ששר הפנים אריה דרעי עומד בראשה. בניגוד לדבריו של משה ועקנין, חברי המועצה התומכים בהגשת הבג"ץ אינם נאחזים בקרנות המזבח. חלקם כבר הודיעו שלא יתמודדו בבחירות הקרובות. מי שתומך בהגשת הבג"ץ פועל על פי צו מצפוני ומייצג נאמנה את הציבור שבחר בו. על הדברים הללו שאמר עמיתי אמרו חכמים כל הפוסל במומו פוסל. בבלי, מסכת קידושין, דף ע' עמוד ב'. הטענה כי הגשת הבג"ץ הינה ביטוי של שנאת חנם ברצון למגר ולהאדיר ציבור דתי ותורני הינה מופרכת. כשם שאנו מנסים לשנות את אופי השבת בבני ברק ובמודיעין עילית, הציבור הדתי בהרצליה לא יכפה את עמדתו על הרוב החופשי. בהיכרותי את הציבור הדתי בהרצליה, יש לי תחושה שהעמדות הקנאיות שמציגים נציגיו אינן מבטאות את העמדות של הציבור שהם כביכול מייצגים. הפיתרון המוצע בשינוי חוק העזר העירוני נותן מענה ראוי הן לציבור החופשי והן לשמירה של הצביון המיוחד של יום השבת. ולכן אני מצביע בעד הגשת הבג"ץ, נגד ההחלטה של שר הפנים שלא לאשר את חוק העזר העירוני. תודה רבה.

משה פדלון : תודה לחבר יוסי לונדון. בבקשה לגברת ליאת תימור חברת המועצה.
 ליאת תימור : ראשית אני רוצה להודות לך ראש העיר על ההחלטה שלך גם לזמן את הישיבה וגם להיות קשוב לרובנו וללכת לבג"ץ. אני בהחלט חושבת ומקווה

שזהו גם צו מצפונך. אנחנו רוב. אנחנו לא במקרה רוב. אנחנו מייצגים רוב. זה מה שהרוב רוצה. אני באופן אישי רוצה להגיד שהשבוע התגלגלו לפתחי שני המאבקים האלה. מאבק אחד שאתם עדים לזה, מדוע יש ימים לדתיים בברכה של נורדאו ומאחר ואני יושבת ראש ה,

אלעד צדיקוב: זה לא עמדתי, גם בהפרדה חילוני יכול ...

משה פדלון: החבר, ברשותך.

(מדברים יחד)

משה פדלון: שאלות,

אלעד צדיקוב: לא, זה לא שאלות.

ליאת תימור: אבל הערת,

משה פדלון: לשמור על תרבות דיון.

אלעד צדיקוב: ...

משה פדלון: מר צדיקוב, מר צדיקוב, יש לי בקשה.

ליאת תימור: זו לא הטעיה.

משה פדלון: תן לה לסיים,

אלעד צדיקוב: מה לא הטעיה? זו לא הטעיה?

משה פדלון: מר צדיקוב,

(מדברים יחד)

משה פדלון: מר צדיקוב,

ליאת תימור: אני לא יכולה לבוא כשגברים שם ואני לא יכולה לבוא,

אלעד צדיקוב: זה מה שאמרת.

משה פדלון: מר צדיקוב,

(מדברים יחד)

משה פדלון: סליחה,

אלעד צדיקוב: למה?

(מדברים יחד)

אלעד צדיקוב: אני חבר מועצה.

- משה פדלון : אבל תן לה לסיים.
(מדברים יחד)
- משה פדלון : תן לה לסיים.
אלעד צדיקוב : זה לא קשור לחבר מועצה.
משה פדלון : לא, לא,
(מדברים יחד)
- אלעד צדיקוב : זה דיון, זה דיון.
משה פדלון : מר צדיקוב, אני קורא אותך לסדר. סליחה, לקהל אסור לדבר.
ליאת תימור : אני,
משה פדלון : אלא אם כן אני מאשר. תן לסיים. אני אתן לך זמן להעיר לה.
אלעד צדיקוב : היא העלתה נקודה,
משה פדלון : אני מבקש,
אלעד צדיקוב : אני לא רוצה ל...
(מדברים יחד)
- משה פדלון : חברים, בואו, בואו נשמור על תרבות דיון. בבקשה.
ליאת תימור : אתה אפילו לא,
אלעד צדיקוב : תרבות דיון זה להגיד ...
משה פדלון : לא, לא,
טובה רפאל : תן לה לדבר.
(מדברים יחד)
- משה פדלון : אל תיתן לי לנקוט באמצעים,
טובה רפאל : ...
משה פדלון : טובה, טובה אל תנהלי, טובה בבקשה.
טובה רפאל : ..
משה פדלון : טובה,
טובה רפאל : כן.
משה פדלון : חברים, התושבים מסתכלים עליכם, אנא לשמור על תרבות דיון ואני קורא

אתכם לסדר.

אלעד צדיקוב: .. הכול שקרים.

משה פדלון: מה צדיקוב, חבל.

(מדברים יחד)

משה פדלון: חברים,

ליאת תימור: אני חוזרת,

(מדברים יחד)

משה פדלון: צדיקוב, צדיקוב, בבקשה.

ליאת תימור: אני רוצה,

משה פדלון: בבקשה גברת תימור.

ליאת תימור: אני רוצה לחזור ולומר. להחזיר אתכם ולשתף אתכם שהשבוע שני עניינים

גדולים וחשובים התגלגלו לפתחי. הראשון הנושא של ימים של הציבור הדתי

והסכום כסף ובהחלט ציבור רב ראה את זה והתנגד לזה, בוודאי מתנגד

ומבקר את זה. באופן אישי, גם כשיושבת ראש הברכה וגם כתפיסת עולמי,

אני נלחמתי לטובת הציבור הזה. מאחר והברכה היא בריכה עירונית, היא

מסובסדת על ידי העירייה, היא משרתת את כל התושבים, התושבים האלה

יכולים ליהנות בעונה שלושה ימים, הם מקבלים את אותו סכום שמקבלים

אחרים ומי כמוך ואדון ועקנין יודע שהייתי שם עבורכם ועבור הציבור

שלכם.

משה ועקנין: נכון.

ליאת תימור: או קיי? אז זה קודם כל,

משה ועקנין: לא חולק.

ליאת תימור: אלה העובדות. ובאותה נשימה, השבוע הזה נתגלגל חוק המרכולים ולכן

אתה קיבלת ממני מר ועקנין את המכתב שזה עזות מצח,

משה ועקנין: עדיין לא קראתי אותו אפילו.

ליאת תימור: אז זה חבל מאוד שאתה,

משה ועקנין: לצערי הרב.

ליאת תימור : שאתה רץ לשלוח אבל לא קורה,

(מדברים יחד)

ליאת תימור : בהשב, בדיוק ...

משה ועקנין : לא מופיע.

(מדברים יחד)

משה פדלון : סליחה, יש לי בקשה. דברו באופן כללי. את עונה לאנשים.

ליאת תימור : אני השבתי למשה ועקנין. אני לא אחזור מאחר ויוסי דן בזה. לא. זה לא

לכבוד בכירות וזה לא להיאחז בקרנות המזבת. זאת המהות. זה גם לא מה

שהגדיר ידידי יריב פישר. התרבות שלנו היא לא לבלות בטיב טעם או לעשות

שופינג בשבת. תרבות חילונית זה דבר עמוק והמשמעות שלו היא חופש. וזה

שעושים מחילוניים שכל עניינם הוא נהנתנות, אני בזה לזה. אנחנו לא. אנחנו

לא פחות תרבותיים ואני מוכנה להיכנס למלחת מה היא תרבות, אני

מבטיחה לך מר צדיקוב אני לא אבייש את התרבות שלך.

אלעד צדיקוב : ... זה ההבדל ביני לבינך.

ליאת תימור : נכון. וחבל. כנראה עשית שמה איזה בלבולים וטעית בדרך.

(מדברים יחד)

ליאת תימור : המלחמה הזאת היא מלחמת תרבות. היא מלחמת מהות והיא צביון העיר.

והעיר הזאת, אני לצערי זה ממש סוף הקדנציה שלי אבל גם מחוץ לעבודתי,

אני אלחם שהעיר הזאת תישאר חילונית. זה ה, על זה שלחו אותנו אנשי

העיר ולכן זה לא מקרי ה.. ואני רוצה גם להגיד לידידתי גברת עופרה בל

שיצאה בקמפיין בכירות הרצליה חופשית וזה, שכולנו נשמע. זה הקול הכי

חשוב, לשמור על העיר הזה כעיר חילונית וזה, על כך שלחו אותנו. תודה.

משה פדלון : תודה לגברת ליאת תימור.

אלעד צדיקוב : אני רוצה להגיד משהו.

משה פדלון : לא. אתה צריך לקחת את הזמן שלך. אני לא אחזור אליך פעם נוספת.

אלעד צדיקוב : כן, כן, בסדר.

משה פדלון : בבקשה נכבדי, אבל תכבד, תכבד.

אלעד צדיקוב: אני מכבד ואני רוצה לומר דבר כזה. ידידי השמאלניים או אנשי מר"צ או אנשי יש עתיד, תודה רבה לכולם.

ליאת תימור: יש גם .. וימין, תתפלא.

אלעד צדיקוב: ידידי שאינם מחזיקים במסורת אבותינו. אני רוצה לומר, אני רוצה לומר את הדברים הבאים. אתם יש לכם מהלך שאתם חושבים, מעין חשש כזה שמנסים לחלחל אותו כלפי עם ישראל. כאילו יש כאן איזשהו מהלך סודי וחשאי שציבור תורני שרוצה להשתלט לכם על העיר. אגב, לא רק פה, גם בגבעתיים ובראשון ובכל ערי ישראל. .. אין שום מהלך כזה. קמים בבוקר ליום הרגיל שלנו ואין שום מטרה להשתלט לך .. לבית כנסת ולא להפוך את העיר הרצליה,

ליאת תימור: מצוין, ... כמו שאתה עשית בהרצליה ב' השכונה החילונית בבני ברק.

משה פדלון: ליאת, ליאת,

ליאת תימור: יש שם מועדון כזה?

משה פדלון: גברת תימור,

ליאת תימור: מועדון תרבות שלנו?

משה פדלון: ליאת,

(מדברים יחד)

משה פדלון: ליאת, תנו לו לסיים. נחזור אלייך.

אלעד צדיקוב: אה, אז אליה חוזרים, אז גם אני,

משה פדלון: יש לנו זמן, יש לנו זמן עד חצות, אין בעיה.

(מדברים יחד)

משה פדלון: חברים, יש לנו זמן עד חצות.

יהודה בן עזרא: מי שיוכיח שהוא הכי מקופח, יחזרו אליו.

משה פדלון: אין שום בעיה, קדימה. בבקשה.

אלעד צדיקוב: עכשיו אני רוצה לומר את הדברים הבאים.

ליאת תימור: .. בראוניס שלי.

אלעד צדיקוב: קודם כל יש כאן שלושה שלבים במהלך הזה. המהלך הראשון זה

טרמינולוגיה. כל הטרמינולוגיה שאני, אפשר לשזור את זה בכמה ערוצים. החל מכל המהלך של לומר עדתה, עבור בכך שרוצים להפוך את העיר לעיר עדתית חרדית, אין פה בכלל סוגיה כזאת, בסדר? אין כאן שום סוגיה. לנו אין שום רצון להפוך את הרצליה למה שהיא לא. אנחנו בסך הכול רוצים שהעיר הזאת תמשיך להתקיים כמו שהיא, עם ... בשכונת הרצליה ב', עם האורחות חיים שלה. היא תמשיך לנהל את אורחות חייה כרגיל. בנווה עמל יש אורחות חיים יותר מאוזנים דתיים – חילוניים, אז גם שם זה יימשך כרגיל. אין שום גחמה לסגור לא שכונות ולא רחובות וכדומה. ומי שרוצה לחיות במערכת חיים כזאת שבו העיר סגורה, יודע שהרצליה זאת לא הכתובת שלו. נגיד לפחות לא לעשרות השנים הקרובות. אולי ... אולי לא. זאת הנקודה. מי שרוצה מחר בבוקר .. יעשה את זה, אז כך שאין כאן שום תוכנית סודית. בואי, אז קודם כל נוריד את המחיצות. לגבי כל ה,

ליאת תימור : אני שמחה שאתה אומר את זה.

אלעד צדיקוב : זה ברור לי, זה פשוט, זה כמו שאני אומר לך בוקר טוב. זה ברור. הלאה. לגבי כל ה, אני אקרא לזה גימיקים, כן? לבוא ולומר שיום נפרד של גברים ונשים בבריכה או בים או חוף נפרדה זה עדתה, זה ברור לכל בר דעת אינטליגנט שאין לזה אפילו התחלה של אמירה. גברים ונשים, הם בסך הכול נהנים בהרצליה בבריכה שאת אמונה עליה, שלוש פעמים בשנה, נכון? וכל ה- 365 יום בשנה, שלושה ימי רחצה שהם בהפרדה .. נשים וגם גברים חילוניים יכולים לרחוץ בהפרדה וגם נשים חילוניות יכולות לרחוץ בהפרדה. כך שאין לזה באמת שום דבר ועניין. עכשיו, לגבי הנושא של איך יוסי לונדון מציג את הדברים. עם כל מיני, איך אמרת את זה? ציטטת כל מיני, את הרמב"ם הבאת לנו והבאת לנו על גזירה שאין ציבור יכול לעמוד בה וכדומה. אז תראה, אני, אני יודע שהכוונה שלך באמירות האלה להראות, גם אני האדם החילוני הנאור מונח ... בתורת ישראל. אבל בוא נאמר ככה, אני לא חושב שכאן המקום לעשות דיון הלכתי, אבל רק בשביל שאמרת את הדברים ושהדברים כרגע יישמעו, כל מה שהרמב"ם אומר וכדומה זה בעניין של ..

ולא ... כשמדובר על חילול שבת בפרהסיה דברי הרמב"ם הם לא רלוונטיים והם לא שייכים לכאן. אני סוגר סוגריים וחוזר חזרה לדיון. עכשיו לגופם של דברים. אני .. משכנע את מועצת העיר בחוזקתה של שבת, בנחיות השבת וחשיבות תורת ישראל. אני מניח שדבריי יפלו על אוזניים ערלות. לא בגלל שאתם לא קשובים ואתם לא אינטליגנטיים, כי אתם לא מונחים במקום הפנימי האישי של להרגיש שומרי תורה ומצוות, קצת מונחים, ולא זה הדיון במועצת העיר יהפוך אתכם להשתכנע באורחות חיים אחרות. לכן מלכתחילה לא זה מה שצריך להיות על השולחן. אני רוצה להביא דברים שאומרים אותם גם נבחר ציבור שהם לא דתיים, כדוגמה שלי יחימוביץ וכדוגמה אחרים, שדברים שהם אמיתיים וממשיים ותרשו לי ברשותכם, אני רוצה להביא לכם מתוך פסק דין של בג"ץ, אני אביא רק עניינים, הביא מחקר של אלפסי ... אני רק רוצה לעדכן את אדוני כדי שתבינו שבאמת יש כאן פן אמיתי שהוא באמת פן אמיתי של חיי משפחה שנפגעים בגלל דברים כאלה. ואני רוצה לומר, אני רק אקריא שלוש ארבע עובדות קצרות, תקשיבו טוב. אומר המחקר את הדברים הבאים. קודם כל דעות לכם שעם כל האמירה הריקה עכשיו רמת גן .. תקשיבו, אנחנו נעשה דבר כזה שייפתחו עסקים בשבת והעובדים יהיו רק גויים ולא יהודים לכאורה, זה נשמע, מה איכפת לי שיעבוד פה ערבי או אריתראי, אבל זה בפועל למעשה 75 אחוז מכלל העובדים בשבת בישראל הם יהודים והם לא גויים. הלאה. שימו לב לנתון הבא, 65 אחוז מהעובדים שמועסקים בשבת לא מקבלים יום מנוחה חילופי בקביעות. כלומר מאלצים עובדים לעבוד שבעה ימים בשבוע בלי יום חלופי בקביעות. הדבר הבא. 57 אחוז מהעובדים בכלל לא זוכים לשום יום מנוחה. עכשיו תקשיבו רק לנתונים הבאים, שימו לב, מי האוכלוסייה שנאלצת לעבוד בשבת? תקשיבו טוב לזה. פה לחבריי הנהנתנים, לא הנהנתנים, זו לא המילה הנכונה, מחילה, שחושבים כאן ושהולכים להחליט חיים של אחרים. מרבית העובדים המועסקים בשבת מגיעים מה.. הנמוכים ואני לא מסכים עם החברה. הלאה. רוב העובדים שמועסקים בשבת הם

אנשים .., אני מכיר משפחות, בעיקר חד הוריות, ליאת תימור, שהאמא נאלצת לעבוד בשבת והילדים לא רואים את ההורים כל השבוע, כולל שבת. הלאה. למעלה מ-58 אחוז מהעובדים שמועסקים בשבת מגדלים ילדים מתחת לגיל 18.

ליאת תימור: תגיד, אתה מתפלא על הסוציאליזם? זה מה שדוחק בך או תורה ומצוות? תגיד לי בכנות.

אלעד צדיקוב: האמירה שלך כל כך לא רלוונטית וכל כך לא משכנעת,

ליאת תימור: איך אפשר לעשות דיון אם זה לא הסיפור?

אלעד צדיקוב: ליאת תימור סליחה,

(מדברים יחד)

אלעד צדיקוב: אל תברחי מהעובדות שאני אומר.

משה פדלון: צדיקוב, יש לך עוד דקה. צדיקוב, יש לך עוד דקה. בוא.

(מדברים יחד)

אלעד צדיקוב: זה צביעות, השם ...

משה פדלון: צדיקוב, תתחיל להתכנס.

אלעד צדיקוב: משה, תן לי לדבר בבקשה. הוא מביא לי כל מי רמב"מים ומדבר בנאום חוצה להבות. אני אדבר מה שצריך לדבר, תודה רבה.

משה פדלון: קדימה.

אלעד צדיקוב: אני ממשיך, אמרתי לך בתחילת דבריי, לא זה המקום שייצא פה דיון

אידיאולוגי תורני, ולכן אני אומר בוודאי שאני אוחז בדת תורנית אבל היות

וזה לא כלי עבודה של השיח בינינו, זה לא יהיה על השולחן.

ליאת תימור: מאה אחוז.

אלעד צדיקוב: אלה דברים שאני מאמין בהם. אנחנו מייצגים גם אוכלוסייה מוחלשת

ברוחה. גם זה, אנחנו מייצגים ציבור תורני או לא תורני או מסורתי או לא

מסורתי שחי .. משפחה שהיא בכלל לא דתייה ויש לה בעיות עם הילדים בגן.

הלאה. שני נתונים אחרונים. 64 אחוז מהעובדים, אני מאוד שמח ... לשמוע

את הטענות שלך, אני מניח ... את זה. הלאה.

מאיה כץ : אלעד, אז לא במקום.

אלעד צדיקוב : לא במקום?

מאיה כץ : כל שכונה יש לה את האנשים שהם בחתך סוציו אקונומי כזה או אחר.

אלעד צדיקוב : הכי קל בעולם לשבת 20 אנשים,

מאיה כץ : ...

אלעד צדיקוב : ולראות ..

מאיה כץ : אלעד?

אלעד צדיקוב : ..

מאיה כץ : אלעד, אלעד אל תעליב.

משה פדלון : מאיה,

אלעד צדיקוב : יש אנשים שמרוויחים שכר מינימום או למטה מכך. והלאה, נתון אחרון. שני

שליש מהעובדים שמועסקים בשבת בכלל לא מעוניינים בזה. עכשיו תקשיבו

טוב, אתם רוצים לבוא ולומר אני רוצה לכפות על תושבים, אני רוצה לכפות

על העיר את המהלך הזה. עכשיו, זה שאתם בכלל רוצים להנציח את

המציאות של עסקים בשבת, זה לחלוטין דבר שהוא לא, שהוא לא חוקי. אני

היום, סתם, מהלך פנימי, שכן שלי מהמקום שאני גר בו, על פרגולה מסכנה

העירייה עושה לו את המוות. את המוות, כי הוא .. בודקים אותו בציציות על

ה.. ופה במשך שנים העסקים פתוחים, .. פתוחים בניגוד לחוק, אין לי פה ..

מצפצף והנה רוצים להכשיר את ה.., רוצים את כל המהלך הזה, אלה דברים

קרואים מתוך בג"ץ של סוחרים,

ליאת תימור : אני דווקא,

אלעד צדיקוב : בעלי עסקים בתל אביב שלא רוצים עסקים שפתוחים בשבת.

ליאת תימור : אני זוכרת אותך ...

משה פדלון : טוב, אנחנו לא דנים כרגע בתל אביב.

(מדברים יחד)

משה פדלון : בוא תתחיל להתקדם.

אלעד צדיקוב : ונושא אחרון,

משה פדלון : בבקשה, משפט אחרון.

אלעד צדיקוב : אני לא מבין, אני באמת לא מבין, לא מבין, אני אומר את האמת, לא מבין. לא מבין איך יכול להיות שאנחנו נכנסים לתוך קדנציה, שכל הקדנציה, כל הקואליציה וראש העיר וכולם יודעים לומר שהסטטוס קוו יישמר בהרצליה והנה מגיעים פתאום לבג"ץ ואנחנו רוצים להילחם בכניעה ולהילחם בחוקים ופתאום כל ימי הנפש ששומרים את החוק על ימין ועל שמאל, על קוצו של יוד, נלחמים בחוק ולמורת רוחו של שר הפנים וכולי וכולי,

(מדברים יחד)

יריב פישר : שר הפנים החליט.

אלעד צדיקוב : שר הפנים לא החליט,

יריב פישר : הוא זה שהחליט.

(מדברים יחד)

אלעד צדיקוב : .. לחוק שעות העבודה.

(מדברים יחד)

משה פדלון : חברים,

אלעד צדיקוב : ראש העיר, משפט אחרון.

משה פדלון : המשפט האחרון. חברים, יהונתן ,

אלעד צדיקוב : .. ששר הפנים ... בסעיף 4 של המשפט, של התשובה שלו. הוא אומר ככה.

כיוון שלא סופקו צרכים .. הם צרכים חיוניים. אף אחד מעיריית הרצליה לא הצליח להסביר למה לפתוח פיצוציות ומרכולים,

(מדברים יחד)

משה פדלון : יריב, אני אתן לך את הזמן לדבר.

אלעד צדיקוב : תודה רבה, סיימתי.

משה פדלון : זהו, תודה רבה לחבר אלעד צדיקוב. חברים נוספים?

מאיה כץ : אני רוצה להגיד.

משה פדלון : בבקשה גברת, אני אתן לך, מאיה כץ, בבקשה גברת כץ.

מאיה כץ : אני רוצה קודם להתחיל ולהגיד שאני חושבת שמה שעשה פה שר הפנים הוא

פשוט גזל לכל נבחרי הציבור את הסמכויות שלהם. הייתה פה מלחמת עולם לפני כמה חודשים, שרגע שהוא החליט להשתמש בסמכות שלו ובאיזשהו מקום לכפות על כל תושבי מדינת ישראל את החוק שלו. וברגע שכל הרשויות נערכו וגם פה בעיר הייתה מלחמה מאוד מורכבת גם פה בין חברי המועצה וגם .. חוק עזר שהוא מאוזן, שהוא נכון, שהוא משרת את תושבי העיר. ואז לבוא ולקבל החלטה שהוא פוסל החלטה של נבחרי ציבור, בעיניי בלי קשר זה בכל שערורייה ועל זה גם צריך ללכת לבג"ץ. לא יכול להיות שנבחרי ציבור, ראשי רשויות, הרכבי מועצות שנבחרו כדת וכדין, יילקחו מהם הסמכויות בגלל שנמצא אדם ומשתמש בכוח שלו. ישרא-רע, זה מה שהוא עושה. הוא מנצל את הכוח שלו והוא מנצל את ה, והוא מנצל את ה, הוא מנצל את הזהות הדתית שלו כדי לכפות אותה על כולם ופה מבחינתי בכלל מתחילה הבעיה. זה בדיוק מקור הבעיה. בסופו של דבר שנתנו לאדם את הסמכות להיות שר, מצפים ממנו שהוא יהיה שר של כלל הרשויות במדינת ישראל ובסופו של דבר הוא כופה את הכפייה הדתית שלו וכאן מתחיל השסע בתוך החברה הישראלית. כי בסופו של דבר כל אחד ואחד מהיושבים פה מייצג ציבור והציבור שבחר אותו סומך עליו, על שיקול הדעת שלו שידע לקבל את ההחלטות. הרי אני לא צריכה להגיד את זה. אם כולנו נלך כמה חודשים אחורה, זוכרים מה היה פה בעיר. כולנו זוכרים את זה, אבל עובדה ששמנו את זה מאחורינו. וזה קודם כל אחת הבעיות בעיניי ואני חושבת שחוק העזר שעשינו פה בעירייה הזאת ובכל הרכב המועצה שהצביע, זה חוק שהוא נכון, זה חוק שהוא מאוזן. ההחלטה הזאת ואגב בטיימינג הזה שזה שלושה חודשים לפני בחירות, בעיניי בלי קשר זה רק עוד יותר .. את החברה בשסעים ועוד יותר לייצר כאוס ובעיקר אני מסכימה גם עם מה שאמרת מר לונדון. כנראה שהמפלגה שלו מתחת לאחוז החסימה וכולנו יודעים שכנראה אחרי הבחירות המוניציפליות יהיו בחירות כלליות והוא רוצה על חשבון הגב של כולנו לקבל עוד כמה מנדטים. לא יקום ולא יהיה. ... הרכב המועצה הזה מבין את הדברים האלה. עכשיו אני רוצה גם להוסיף ולומר ואני לא אתייחס

כרגע נקודתית לכל דבר שנאמר פה כי מבחינתי השיח הזה הוא, הוא סתם ימשיך ללוות איזושהי אווירה שגם ככה בטונים מאוד מאוד גבוהים. אני חושבת שעם כל הכבוד לבג"ץ של השלטון המקומי, אנחנו צריכים גם לעשות בג"ץ שהוא של העיר הרצליה ושל המועצה הזאת. אני מאוד מקווה משה שאתה תסכים לקבל את ה, זה שהשלטון המקומי מוביל החלטה של בג"ץ,

יהודה בן עזרא : מה שראש העיר כתב ואמר שהוא הולך להציע פה היום להגיש בג"ץ.

מאיה כץ : אני קראתי פה,

יהודה בן עזרא : הוא כבר קיבל את ההחלטה.

מאיה כץ : מצוין.

יהודה בן עזרא : הוא גם התייעץ עם היועצים המשפטיים.

מאיה כץ : אז אני שמחה ששנינו חושבים את אותו הדבר. זה נהדר.

(מדברים יחד)

מאיה כץ : אמרת כמו ראש העיר, לא כמוך.

יהודה בן עזרא : לא, את תחשבי כמוני.

מאיה כץ : הבנתי.

יהודה בן עזרא : זה יהיה מצב טוב.

מאיה כץ : אני רוצה רק להגיד ולהוסיף. זה בסדר גמור שהשלטון המקומי רוצה להוביל

תהליכים כאלה ואחרים, אבל גם אנחנו פה היום לא יודעים מה האינטרסים

של כל אחד בתוך השלטון המקומי ואני חושבת שזה המקום שלנו להגן על

התושבים. אני מבחינתי סיימתי את הדברים. צר לי ועצוב לי בכלל שבמדינת

ישראל בשנת 2018 ככה נראה ה... ונראית ממשלת ישראל אבל התפקיד שלנו

לבוא ולעשות את האיזונים והבלמים.

משה פדלון : תודה לגברת מאיה כץ. אני אתן לטובה שהיא הצביעה. טובה רפאל, הגברת

טובה רפאל.

טובה רפאל : אני אוסיף ואומר שאנחנו בעיר שלנו מאופיינים לא מעט שנים בהלכות רוח

שיש איזשהן הסכמות בין דתיים וחילוניים, של אחד מכבד את השני, ואורח

החיים החילוני מקובל ומקבלים אותו הדתיים והעיר דואגת מאוד יפה

לצורכי האוכלוסייה החילונית ולכל הצרכים שלה על גווניהם בצורה מאוד יפה עם הרבה מאוד תקציבים, כי אנחנו יודעים שגם לנראות יש צרכים והעיר נותנת את כל הצרכים האלה לאוכלוסייה הדתית.

ליאת תימור : וברוחב לב.

טובה רפאל : כן, וברוחב לב והציבור מקבל את זה בהבנה. ולכן את העניין הזה של חוסר ההבנה והניסיון לכפות את הלכות השבת ולהגיד את השבת כמו שהיא בהלכה ובתורה, כך צריך כל הציבור להיות, לא כל כך מובן לי, כאשר האוכלוסייה החילונית רואה את השבת ב... עם השנים התפתחו התרבות אחרת בקרב האוכלוסייה החילונית ורואים אותה בצורה שונה. גם החוק שאנחנו העברנו הוא מאוד מאוזן. הוא מדבר על מספר בתי עסק. לא מדבר על כל העיר. לא מדבר על אלפי עובדים. לא בואו לא ניסחף, כך שאני לא רואה שגם מבחינה סוציאלית אנחנו פוגעים פה במי יודע מה כמה עובדים, שחלילה איזה פגיעה גדולה אנחנו כאן הולכים לעשות. אז בואו נישאר בפרופורציות. ולכן אני חושבת שאנחנו צריכים לא לוותר. אנחנו צריכים לתת גיבוי לשלטון המקומי עם הבג"ץ שלנו בשביל התושבים שלנו החילוניים שאנחנו מייצגים אותם. שירות, יהיה פה שירות טוב לאנשים שעובדים כל השבוע ולא תמיד יש להם זמן ללכת לקניות בצורה כמו שצריך ובשבת יש להם את הזמן הזה שיוכלו ללכת ולעשות מה שהם צריכים, במספר חנויות שכן אישרנו שיהיו פתוחות ושזה יהיה פתוח כחוק ושלא יהיו לנו איך אומרים טענות נגד למה לא עושים כלום כשפתוח בניגוד לחוק. כן, אז שזה יהיה חוקי. בהחלט. אז אני כמובן בעד וצריך לעשות הכול, וכל מה שנאמר כאן אני מסכימה אתו עד עכשיו, חוץ ממה שאמר אלעד.

משה פדלון : תודה לגברת טובה רפאל. חבר המועצה מר קוממי בבקשה.

יוסף קוממי : אני רוצה להגיד שאני 50 שנה גר בהרצליה, אני עד עכשיו לא הבנתי על מה המהומה. הסתדרו חילונים עם דתיים. מה שהיה פתוח נשאר פתוח. מה שהיה סגור נשאר סגור. לא מבין מה קרה אחרי 50 שנה פתאום התעוררות ופתאום עדתה ופתאום חילוניות. זה פשוט לא, אני לא מבין, אני לא מבין

את הדבר הזה. עד היום חיינו דתיים וחילוניים ואני אדם מסורתי, עד היום חיינו דתיים וחילוניים והיה כסף לי עם השכן שלי הדתי ועם השכן שלי החילוני. מצד ימין יש לי שכן חילוני לגמרי ומצד שני, השני, יש לי דתי ואין לי בעיות איתם. ב-50 שנה לא היה שום בעיות. לא היה מהומות. לא היה צעקות. פתאום נפלנו לפני הבחירות ויש לנו מהומה גדולה. פתאום אנחנו לא מסתדרים דתיים וחילוניים, פתאום אנחנו לא מכבדים אחד את השני. אני מציע לכולם להתעשת, לשמור על הסטטוס קוו שהיינו 50 שנה,

ליאת תימור : לא צריך בג"ץ?

יוסף קוממי : ולהמשיך, לא צריך שום, אני לא חשוב שצריך שום דבר. אם, אם ישנו את החוק העזר העירוני, נכון, צריך בג"ץ, אז אני אומר אני חושב שאנחנו צריכים להמשיך לחיות ולא להבעיר את העיר הזאת.

ליאת תימור : אז מה לעשות? אתה צודק. אז מה לעשות, לקבל את החוק? כפו. כפו עליך כבר.

יוסף קוממי : אז אני חוזר ואומר,

ליאת תימור : או קיי.

יוסף קוממי : אני מדבר הכי ברור אני חושב. שאם יכפו עלינו לעשות דברים שהם ב-50 שנה לא עשו אותם, אנחנו נלך נגד זה וזה לא משנה מה זה, מי זה ומה זה. אז אני אומר אם יכפו, אז אני אומר ללכת לבג"ץ גם כן, עם זה שאני מסורתי.

משה פדלון : תודה למר קוממי. בבקשה מר ועקנין.

משה ועקנין : כשקיבלתי את ההזמנה לשיבת המועצה בקשר לבג"ץ, כתבתי בשנייה וחצי ... ועכשיו אחרי הדברים שנשמעו פה, אני רואה שאני רשמתי מילה מילה, זה נכון ומדויק.

ליאת תימור : אז אתה נביא.

משה ועקנין : אז אני עכשיו אחזור בחזרה על הדברים האלה, מי שראה את הדברים שכתבתי במייל.

יהודה בן עזרא : ליאת, לא ...

משה ועקנין : לעניות דעתי, אני קורא ממה שכתבתי במייל, כתבתי מילה מילה ממה

ששמעתי פה עכשיו. לעניות דעתי ישיבת מועצת העיר מיותרת לחלוטין. ישיבת מועצה מגמתית בו חברי מועצה שנאחזים בקרנות המזבח. כל מטרתה לציץ שאולי מישהו מהציבור יחשוב בטעות שהם פעלו / פועלים למענם וכל זה תחת מטריה של שנאת חינו, ריב ומדון. שר הפנים אמר מפורשות שהחוק הזה לא אמור להשפיע על אף רשות בארץ.

מאיה כץ: אז למה הוא פסל אותו? אז למה הוא לא קיבל את החוק? למה הוא פסל את החוק?

משה ועקנין: את מצפה שיבוא שר דתי חרדתי ויחתום על עסקים פתוחים בשבת.

מאיה כץ: לא, לא, אבל נאמר, אבל נאמר,

(מדברים יחד)

מאיה כץ: אבל משה, אבל משה, הרי הצבעת בפעם הקודמת. ברגע שהוא עלה ...

(מדברים יחד)

מאיה כץ: לא, ברגע שהוא עלה ...

(מדברים יחד)

משה פדלון: חברים, חברים, יהונתן לא להפריע. בבקשה מר ועקנין. מר ועקנין תמשיך. הוא לא הפריע לכם.

משה ועקנין: וכל זה תחת מטריה של שנאת חינו, ריב ומדון. שר הפנים אמר מפורשות שהחוק הזה לא ישפיע על אף רשות בארץ. חיים ביבס מנסה לתפוס טרמפ תקשורתי בנושא לאחר הפוליטיקאים. ... 5 שנים ועכשיו לקראת הבחירות התעוררו לחיים, אך ורק שמדובר בשנאת חינו ולמגר ולהאדיר ציבור דתי תורני, בניסיון לגנוב דעת קהל ציבורית. תזכרו שהשבת גדולה וחזקה מכל מפלגה, עסקן או פוליטיקאי. לא מצדיק שדובר, רמסתם אותם. בחוק הזה העירוני אתם ממשיכים .. גם עכשיו בבג"ץ שזה מהלך ..., בכל מקרה מה שהיה הוא מה שיהיה. חבל שכך פועלים בגלל לחץ פוליטי מגמתי ערב בחירות. אני רציתי לומר, זה המייל ששלחתי. כל מילה שאמרת בו, אני חוזר עליה מאתיים פעם, היא אמיתית, זה נכון להיום. אני רוצה להוסיף ולומר דבר כזה. אם ידע שר הפנים,

יהונתן יסעור : אולי בסוף תשתכנע ממה שאתה אומר.

משה ועקנין : איך?

יהונתן יסעור : אולי בסוף תשתכנע ממה שאתה אומר.

משה ועקנין : אם היית חי בקרקע, היית יודע את התשובה לזה, אבל לצערי הרב לא. אבל

אני רוצה, חוזר ואומר, שר הפנים בא ומודיע מפורשות שהחוק הזה לא חל

על הרצליה, לא רמת גן, לא גבעתיים,

ליאת תימור : נעשה חוק אבל לא נהדוף אותו.

(מדברים יחד)

משה ועקנין : .. שיהיה לו אומץ לבוא ואת החוק, החוק שהוא הממשלתי, שבחרו בו בזמנו,

.. לפני הישיבה ואומר אני רוצה לבדוק איזה מבנים ציבוריים יש בהרצליה

שפועלים על פי החוק. למה? שהכול יהיה חוקי. אם יש מבנה ללא היתרי

בנייה, יש איזה מקום שאין לו היתר, נבדוק אותו, נעשה לו סוף. .. חוק

ממשלתי, חוק שעבר בכנסת, לא, זה אסור לעשות את זה, זה לא, זה לא, אין

אכיפה. החוק הזה קיים מיום קום המדינה. בא השר היחידי ובאומץ לב

אמיתי, עשה אותו בצורה חוקית, עכשיו השר חי בתוך עמו, הוא יודע שאת

החוק הזה אי אפשר לאכוף אותו.

(מדברים יחד)

משה ועקנין : אני מסיים בזה.

משה פדלון : בבקשה.

משה ועקנין : אני מסיים בזה ומחדד, צר לי, צר לי, אני חושב ש,

יהונתן יסעור : בשעה שהוא שר בממשלת ישראל.

משה פדלון : יהונתן,

יהונתן יסעור : שהוא הורשע במרמה,

משה פדלון : תן לו לסיים.

יהונתן יסעור : שהוא הורשע במרמה ואתה בכלל מאמין בו. אתה סומך על בן אדם שהורשע

בפלילים?

משה ועקנין : תן לי לדבר.

- יהונתן יסעור : ישב 7 שנים. אתה נתלה בו?
 משה ועקנין : ברור.
- יהונתן יסעור : ברור. ככה אתה נראה.
 משה ועקנין : שר שהורשע לשווא. ריצה את עונשו. חזר בחזרה. על פי חוק משרת ציבור.
 שר פנים. מה הבעיה בזה? מה הבעיה בזה?
 ליאת תימור : הבעיה שזה הזוי.
 (מדברים יחד)
- ליאת תימור : גם ... הייתה בדמוקרטיה.
 (מדברים יחד)
- ליאת תימור : .. חסות החוק.
 משה ועקנין : .. את השואה, עצוב. זה אין מה להשוות בין השואה,
 ליאת תימור : אמרתי שהיא בחסות החוק ...
 משה פדלון : ליאת, יש גבול. אנא בבקשה.
 יוסף קוממי : גם יושב ראש מר"צ נמצא בכלא. אתה יודע.
 (מדברים יחד)
- משה פדלון : חברים, מה קרה לכם, נו באמת. אני מרגיש גנת. בבקשה.
 (מדברים יחד)
- משה ועקנין : אם רק תתנו לי לסיים אתה דברים האלה.
 משה פדלון : חברים, אני לא גנת. תמשיך.
- משה ועקנין : אני רק רוצה לסיים, לסיים את דבריי במשפט אחרון ולהגיד שצר לי, שצר לי
 לשמוע אמירה כזאת גזענית כלפי הציבור, על הנאצים והשוואות כאלה, זה
 גועל נפש.
- ליאת תימור : אף אחד לא אמר ואם יש לך בעיה בהבנת הנקרא אז נחזור.
 משה פדלון : ליאת.
- ליאת תימור : לא הייתה השוואה. אל תכניס לי דברים לפה.
 אבי ברדה : הייתה אמירה. ליאת, הייתה אמירה.
 ליאת תימור : אמרתי שבחסות החוק, אני חוזרת,

- אבי ברדה : הייתה אמירה, לא השוואה.
 ליאת תימור : בחסות,
 אבי ברדה : הייתה אמירה, לא השוואה.
 ליאת תימור : בחסות החוק והדמוקרטיה קורים דברים קשים מאוד. בחסות הדמוקרטיה.
 משה פדלון : חברים, אני אתחיל להוציא כרטיסים צהובים.
 (מדברים יחד)
 משה פדלון : חברים, זה לא עובד ככה. אני מכבד אתכם. חברים, לשמור על תרבות דיון.
 משה ועקנין : אני רוצה לסיים את דבריי,
 משה פדלון : בבקשה.
 משה ועקנין : ולהגיד תודה רבה ליוסי קוממי שאמר את הדברים מעמקי ליבו ונשמתו.
 הוא אמר דברים אמיתיים, שהוא חי פה, איך הוא אמר את זה? 50 שנה עם שכן דתי וחילוני, מעולם לא היו בעיות וזה, את זה .. יש גם חילוניים, דתיים, מסורתיים, חרדים, חיים בשלום אחד עם השני. לבוא עכשיו ולעשות את הדברים האלה זה מיותר לחלוטין ולבוא לבג"ץ .. כי מה .. אף אחד לא .. כלום, הבל הבלים. תודה רבה.
 משה פדלון : תודה לחבר ועקנין. חברים, אני מבקש לקחת דוגמה מהבן של ירון עולמי, הוא יושב בשקט.
 (מדברים יחד)
 משה פדלון : אבי, אתה רוצה? בבקשה, אבי ברדה.
 אבי ברדה : קודם כל נתחיל עם ה, אני מגיב על מה ששמעתי. אחרי זה אני אגיד מה שאני רוצה להגיד. לגבי יוסי לונדון, שהערה שלך לגבי חילונים ודתיים פה בעיר, כולנו יודעים שהרצליה היא עיר חילונית ברובה. אין לנו מחלוקת על זה. בכל אופן לי. אני מדבר אני, אני מעיר את הדברים האלה. אין מחלוקת על זה. אין לי מחלוקת על אף אחד ואחד, הרצליה היא עיר חילונית ואנחנו משלימים עם זה ולגבי העניין של, שיוסי הזכיר שהיא תהייה או לא תהייה, אני לא נביא ולא בן נביא ולא מתיימר להיות נביא, אבל איך אומרים, הגמרא אומרת די בחכימא לרמיזה? בואו ניתן לעולם להתקדם קדימה ומה

שיהיה בעיר עוד 20 שנה, אנחנו חיים ונראה אם יש יותר חוזרים בתשובה או חוזרים בשאלה, זה לא עניין שלנו, אבל כרגע לתת לעיר להתנהל,

יהודה בן עזרא : אתה תהייה פה בעוד 20 שנה.

אבי ברדה : אנחנו מקווים שאתה יהודה, רק כמנכ"ל.

(מדברים יחד)

אבי ברדה : התימנים יודעים לעשות חליטות. ישמרו עליך. בכל אופן, אנחנו לא יודעים מה יהיה. אנחנו לא נביאים ולא בני נביאים אבל כרגע המצב הנתון שהנכון באמת שהרצליה היא עיר חילונית, אבל כמו שיוסי קוממי, מר יוסי קוממי אמר,

יוסף קוממי : איזה מר איזה בטיח,

אבי ברדה : אתה רוצה להיות מר כלענה או ש, אתה רוצה להיות מר כלענה או מר כיוסי קוממי? תהייה מר יוסי קוממי, עדיף לך ככה, תאמין לי. בכל אופן, השמירה על ה, על היהדות בעיר, אני מאמין שכל אחד ואחד, גם חילוני, אני רואה אצלי בבית כנסת, אנשים חילוניים גמורים מגיעים בערב שבת, בליל שבת לבית הכנסת. אף אחד לא מתנגד וכולם מקובלים ברצון, באהבה, בלטיפה ובנשיקה. רק תבואו. חילונים גמורים.

(מדברים יחד)

אבי ברדה : אתה מוזמן אליי בליל שבת. אתה תראה מה קורה שם בשבת. בליל שבת חילונים גמורים מגיעים. אחרי זה מדליקים את האוטו ויוצאים לבלות, זה לא עניין שלי, אבל פה בית השם ברוך הבא. אף אחד לא ידבר איתך מילה. גם לתורה אין .. בשבת.

משה פדלון : או קיי.

אבי ברדה : זה אחד. בוא נשאיר את העניין קדימה. לגבי ההערה השנייה של יוסי קוממי שהציבור החרדי מקבל, גם ליאת תימור, דרך אגב, מקבל אלפי שקלים ומאות אלפי שקלים, אולי במיליונים,

ירון עולמי : יוסי לונדון.

יוסף קוממי : יוסי קוממי לא אמר דבר כזה.

- אבי ברדה : יוסי לונדון, אני עכשיו ביוסי לונדון.
(מדברים יחד)
- יוסף קוממי : הוא התבלבל.
- אבי ברדה : אני חוזר בי.
- משה פדלון : יוסי לונדון,
- יוסף קוממי : בוא הנה אתה, אני לא יודע מי אתה.
- אבי ברדה : יוסי קוממי,
- יוסף קוממי : מה אתה רוצה?
- משה פדלון : הלאה.
- אבי ברדה : יוסי, יוסי, קוממי, תן לי להמשיך לשבח אותך. עצרת, אני לא אשבח אותך.
- יוסף קוממי : לא.
- אבי ברדה : זה נגמר. בוא נמשיך.
- יוסף קוממי : אני רוצה שתגיד שאתה מדבר על יוסי לונדון.
- אבי ברדה : אני משבח.
- יוסף קוממי : זהו.
- ליאת תימור : לא נורא.
- אבי ברדה : אני יש לי פזילת חן, אני גם מסתכל עליך, זה בסדר.
- יוסף קוממי : לא.
- משה פדלון : בבקשה, בבקשה.
- אבי ברדה : יוסי לונדון, לגבי התקציבים שהציבור הדתי, החרדי, המסורתי, מי שמקבל המיליון שקל או ה-2 מיליון שקל בשנה, זה לפי דעתי זה לעג, משה ועקנין : זה בושה.
- אבי ברדה : לועג לרש. כבודו יודע מה זה לעג לרש. כמו שאסור להיכנס עם ציציות בחוץ בבית העלמין, משום לועג לרש, כך אותו הדבר. הדוגמה שלך היא משום לעג לרש. הציבור החילוני מקבל עשרות מיליונים בשנה כדי ל...
... יהונתן יסעור :
- אבי ברדה : סליחה, יהונתן, לא הפרעתי לך.

(מדברים יחד)

יוסף קוממי : זה מיותר על הדיון הזה.

אבי ברדה : יוסי קוממי, לא הפרעתי לך.

יוסף קוממי : ..

אבי ברדה : רגע, אני לא הפרעתי לאף אחד שדיבר.

משה פדלון : חברים,

יוסף קוממי : אני איתך.

אבי ברדה : תודה רבה לך.

משה פדלון : חברים, אני מבקש,

(מדברים יחד)

משה פדלון : תמשיך.

אבי ברדה : כל התקציבים המועטים האלה שהציבור החרדי מקבל ואחד מהקהל עושה

לי ככה על אריה דרעי, אני מקווה שתהייה במקומו שמה, לא חשוב. לגבי ה,

לגבי התקציבים הזעומים האלה שמקבלים, הציבור החילוני מקבל הרבה

יותר ממה ש,

(מדברים יחד)

משה פדלון : חברים, בקהל, תשב, תשב, חברים, חברים,

דובר מהקהל : מה זה? שיתנצל.

משה פדלון : רק שנייה,

דובר מהקהל : שיתנצל.

משה פדלון : לא, לא, מקבל את זה. אני אתן, אם תרצה לדבר בסוף אני אתן לך.

דובר מהקהל : אני רוצה לדבר.

משה פדלון : אני אתן. חברים,

(מדברים יחד)

משה פדלון : יש לי בקשה.

דובר מהקהל : אין לי בעיה. זה לא פעם ראשונה. .. עכשיו הוא אומר לי להיכנס לכלא,

בסדר. אין בעיה.

(מדברים יחד)

משה פדלון : בסדר. בסדר. חברים להירגע. בואו נסיים. אני מבקש. בוא תסיים.

אבי ברדה : שלוש דקות אני מסיים.

משה פדלון : שתי דקות תסיים.

אבי ברדה : זה לגבי התקציבים של הציבור החרדי שמגיע לו, הוא חלק מהעיר ומגיע לו

כל אגורה ואגורה שהוא מקבל. בעזרת השם אנחנו מכוונים יוסי ליותר. לא

לגבי, לגבי הכוללים, לגבי התרבות התורנית, לגבי השיעורים בעיר, אם זה

לקרב ולקבל, אין סיבה שהציבור החרדי לא יקבל את זה. כמו שהציבור

החילוני עושה מופעים, גם המופעים שאנחנו עושים, הציבור החילוני מגיע

יוסי לונדון. הוא מגיע למופעים שלנו. הוא מגיע.

יהונתן יסעור : הפוך.

אבי ברדה : הוא מגיע.

יהונתן יסעור : הפוך.

אבי ברדה : אתה יודע מה, אדרבא, אדרבא,

(מדברים יחד)

משה פדלון : חברים, אין ויכוח כעת. תאמר את הדברים שלך. קדימה.

אבי ברדה : לגבי הדבר השלישי, גם לגבי שמר יוסי לונדון אמר, לגבי הגזירה שאין

הציבור יכול לעמוד בה. יש עניין, ככה להמחיש את הדבר יותר, שהקדוש

ברוך הוא רוצה לקחת מישהו מהעולם, לא עלינו, לא על אף אחד מכם, שהוא

צריך להגיע לבית עולמו, הקדוש ברוך הוא בודק את כל המשפחה, מהאבא

ועד התינוק ועד הנכד. אם כולם יכולים לעמוד בגזירה הזאת, אז הוא מבצע

את המיתה של הבן אדם הזה, ולא פה בעיר שלנו גזירה שהציבור אינו יכול

לעמוד בה. אם חנות או שתיים או מרכול או שתיים יהיו סגורים או פתוחים

בשבת, בטח ובטח שהציבור יכול לעמוד בזה. זה לא יהיה, מצב גם שבן אדם,

אוי ואבוי, תסדר לי בשבת, אני לא יכול לחיות יותר. זה לא שהציבור לא

יכול לעמוד כמו שכבודו הגדיר אותה. אני לא מסכים עם ההגדרה הזאת

יוסי. לגבי הבריכה, ליאת תימור, הגדרת את זה יפה בהתחלה אבל סטית

- קצת. לא מצאת חן בעיניי. בזה שאת באה,
- ליאת תימור : אני לא עובדת אצלך, אני מצטערת.
- אבי ברדה : תתחילי לעבוד בקרוב.
- (מדברים יחד)
- משה פדלון : בבקשה, תקצץ.
- אבי ברדה : אני עדיין קצוץ במה שדיברו פה אנשים. תן לי לסיים משה.
- משה פדלון : בסדר.
- אבי ברדה : התחלת יפה לגבי הבריכה שמתנהלת 365 ימים, בואי נגיד חוץ מיום כיפור, מתנהלת פתוחה שמה,
- ליאת תימור : גם לא נכון אבל ..
- אבי ברדה : 340, 360,
- מאיה כץ : לא, היא פתוחה חצי שנה בשנה.
- אבי ברדה : חצי שנה בשנה, או קיי, אז בואי נעשה 200, 185 יום, ככה לסבר את האוזן.
- התחלת יפה, אני פעלתי בעד הציבור החרדי, בעד זה, בעד זה, הכול טוב ויפה. אבל אולי באמת נגיע להחלטה שכל העניין הזה ירד מסדר היום. אולי ראש העיר וחברי המועצה יתנו החלטה באמת שלציבור החרדי תהייה בריכה משלו וכולם משלמים כדת כדין וכהלכה. אם זה 30 או 40 שקל, שלא יגידו, כמו שיהונתן יסעור כל הזמן מעיר, הציבור החרדי משלם 10 שקלים כי הוא מקבל את הבריכה שלוש פעמים בשנה.
- ליאת תימור : 15,
- אבי ברדה : 15, או קיי, 15. שלוש שעות לנשים,
- אלעד צדיקוב : .. ציבור יותר, בגלל זה זה גם מתקוז.
- אבי ברדה : סליחה אלעד, סליחה, אז אולי באמת נחליט פה במועצת העיר לכיוון ראש העיר, שראש העיר ימליץ לבנות בריכה לציבור.
- ליאת תימור : בוא תתמקד.
- אבי ברדה : סליחה, לציבור החרדי. ואז לא נשב כאן עם התלקקויות ואני פעלתי. תהייה בריכה לציבור החרדי והוא יופעל בבוקר, בערב, שחיית לילה, שחיית

צהריים, שחייה לא משנה מה, ישלמו טבין וטקילין 30, 40 שקל כמו שבקנטרי.

(מדברים יחד)

אבי ברדה : לא, ליאת, אתם באים בטענות,

ליאת תימור : אני לא נגד הציבור הדתי.

אבי ברדה : אני לא אמרתי.

ליאת תימור : זה מה שאתה צריך להבין.

אבי ברדה : לכן אמרתי התחלת יפה,

ליאת תימור : אין בי שנאה דתית והוכחתי אותה לאורך כל הקדנציה שלי. אמת? אמת גם זה.

אבי ברדה : אני לא, ליאת?

ליאת תימור : אין בי שנאה לציבור.

אבי ברדה : אני שמח.

ליאת תימור : ההפך. אני רואה את עצמי, להבדיל ממך,

אבי ברדה : לא,

ליאת תימור : שאני רואה את כל הציבור, בכלל זה את הציבור.

אבי ברדה : את יודעת,

(מדברים יחד)

משה פדלון : חברים, ליאת,

אבי ברדה : דרך אגב, אלעד אמר מילה מקודם, יש לך בעיה בעולם שלך. אני הייתי חצי בעולם שלך.

(מדברים יחד)

משה פדלון : אבי, אבי לסיים.

משה ועקנין : ...

משה פדלון : משה, אנחנו נקיים דיון מיוחד על בריכת השחייה.

אבי ברדה : לא, זו ההערה של משה.

אלעד צדיקוב : בדיוק עכשיו קראתי שבזכותך תהייה שם עכשיו מסיבת בר מצווה.

- משה פדלון : בעזרת השם.
- אבי ברדה : לגבי ה, עוד שתי הערות ואני מסיים. לגבי הסטטוס קוו שכביכול שמקוים כרגע, גם בזמן גרמן, בזמנה הוחלט במועצת העיר שבואו נשמור על הסטטוס קוו הקיים וגם פה הוחלט,
- ליאת תימור : אז למה הפרתם אותו?
- אבי ברדה : רגע,
- משה פדלון : ליאת, מה קרה לך היום?
- (מדברים יחד)
- אבי ברדה : משה, אני רוצה לענות לה. אני מתמודד פה.
- משה פדלון : תתחילו לסיים.
- אבי ברדה : תתחילו, תתחילו להוריד אסימונים שאני נגד, אני בעצמי נגד פתיחת עסקים בשבת אבל אם זה הסטטוס קוו של העיר, אם זה ישמר את התרבות שלנו בין החילונים לדתיים כדי להגיע לפשרות ולחיות ביחד, אני גם בעד שישמרו על הסטטוס קוו. מעט גמור אני אומר את זה. למרות שזה נגד הרצון שלי, אבל כדי להיות בהידברות כל הזמן עם החבר'ה שלנו, אני לא קורא להם החילונים, החבר'ה שלנו פה במועצה, להיות בהידברות ביחד,
- מאיה כץ : תושבים. כולם זה תושבים.
- משה פדלון : תודה.
- אבי ברדה : הם יהודים.
- משה פדלון : תודה.
- אבי ברדה : הערה אחרונה, זה הגברת מאיה כץ.
- מאיה כץ : כן.
- אבי ברדה : לגבי השררה שאת אומרת שאריה דרעי מטיל שררה. אריה דרעי התחיל בחוק המרכולים. הוא עלה על סולם גבוה, ירד ממנו קצת, התחיל להתאזן,
- מאיה כץ : נכון.
- אבי ברדה : לא מכוונות פוליטיות מה שאין כאן לכל חברי המועצה, שעכשיו רוצים כל הישיבה הזאת היא פוליטית גמורה. ככה אני רואה את הדבר הזה. בכל אופן,

- אבל בואו נזכור, בואו נזכור שלפני 50 שנה,
- מאיה כץ : כן.
- אבי ברדה : מזמן בן גוריון עד לפני 30 שנה, המדינה התנהלה בלי סטטוס קוו, בלי שום דבר. המדינה התנהלה, חנויות, מרכולים, הכול היה סגור. הציבור הולך ומשתדרג, אני מבין, הנוער הולך ורוצה, ורוצה להתכייף ורוצה, הכול אני מבין.
- משה פדלון : אבי,
- אבי ברדה : הכול טוב ויפה. לכן תורת ואמונתם, ליאת, אז אין לי בעיה עם הסטטוס קוו, אבל בואו לא נחרוג מזה. בואו נהייה מציאותיים.
- משה פדלון : תודה רבה.
- מאיה כץ : אבל זה מה שהוא ניסה לעשות. זה מה שהוא ניסה לעשות.
- אבי ברדה : בואו נשמור על הכבוד של השבת כמו שצריך.
- מאיה כץ : זה מה שהוא ניסה לעשות.
- טובה רפאל : אני רוצה להשלים משהו.
- משה פדלון : לא, לא, לא,
- (מדברים יחד)
- מאיה כץ : לא היינו פה היום.
- משה פדלון : אבי תודה רבה.
- אבי ברדה : תודה לכולם ולך ראש העיר.
- משה פדלון : תודה רבה אבי. תודה.
- אבי ברדה : תודה.
- משה פדלון : בבקשה יריב פישר.
- יריב פישר : קודם כל, יוסי לונדון, אתה יודע שאני אוהב אותך, אני ציפיתי שבקדנציה הזאת אתה תהייה כמו שהיית היום, תהייה כל הארבע וחצי השנים האחרונות. כי כל הדברים שאמרת היום זה דברים שעברו פה במועצה ואני מאוד מקווה ... פה באופוזיציה, עם הדברים שעברו כאן, עברו אחד אחד, ש.. את הדברים אחד אחד שהייתם צריכים להצביע נגד וחבל שלא הייתם כאן.

- יהונתן יסעור : אתה לא היית בכלל בשביל להצביע. על מה אתה מדבר?
 יריב פישר : לא הבנתי.
- יהונתן יסעור : מה הנוכחות שלך הייתה? הרי השותפה שלך גם היא לא נמצאת. על מה אתה מדבר?
 יריב פישר : ...
- יהונתן יסעור : יש לך ביקורת,
 יריב פישר : כן, יש לי ביקורת על מה שהיה בקדנציה, יש לי ביקורת מאוד ..
- יהונתן יסעור : יש לך ביקורת, בסדר.
 יריב פישר : .. כמה שאתה רוצה.
- יוסף קוממי : אבל זה ישיבת מועצה. זה לא קמפיין בחירות. תפסלי את המקום הזה.
 יריב פישר : אני רוצה,
 (מדברים יחד)
- משה פדלון : חברים, מר פישר לא הפריע לכם, מר יסעור הוא לא הפריע.
 (מדברים יחד)
- משה פדלון : חברים, אני אתן לך, יהונתן,
 (מדברים יחד)
- יוסף קוממי : זה הצגה. הם הצביעו בעד. כולם הצביעו בעד פה.
 יריב פישר : .. ארבע וחצי שנים.
 (מדברים יחד)
- יהונתן יסעור : יש לך 20 שנה, יש לך,
 יריב פישר : מי שפה הצבוע זה אתה.
 יהונתן יסעור : אתה.
 מאיה כץ : יריב?
 (מדברים יחד)
- משה פדלון : שנייה, לא,
 יריב פישר : בניגוד אליך, אני הלכתי ל...
 משה פדלון : יריב, יריב, יריב,

- יריב פישר : ...
- משה פדלון : יריב, יש לי בקשה,
- יריב פישר : בניגוד אליך,
- משה פדלון : יריב,
- יהונתן יסעור : ... מפלגה.
- משה פדלון : לא, לא, לא, יריב, אני מבקש שתחזור בדך. זה לא מכובד. הוא שליח ציבור, הוא משרת את הציבור, זה לא הוגן, זה לא הוגן לומר את המילה.
- יריב פישר : תודה.
- משה פדלון : לא, באמת זה לא הוגן. אתה לא יכול לפגוע פה באנשים. אנשים פה באים בשליחות, לא פוגעים בהם. יש ויכוחים, זה בסדר, זה לא הוגן.
- (מדברים יחד)
- משה פדלון : כולם באים למען הציבור.
- יריב פישר : הסיבה היא שאנחנו כאן,
- משה פדלון : בבקשה,
- יריב פישר : היא מה שקרה בתל אביב, ומה שקרה בתל אביב באזור אוקטובר 2017. מה שקרה שם ...
- משה פדלון : חברים,
- יריב פישר : כי כל בעל עסק בהרצליה יכול לפנות לבג"ץ ולהגיד למה הקניון פתוח בשבת ואני לא. בגלל זה אנחנו יושבים כאן. זה מה שקרה בתל אביב, ובגלל זה תל אביב הלכו לבג"ץ, בגלל זה תל אביב ניצחו בבג"ץ ובגלל זה השר דרעי ביקש לחוקק את חוק המרכולים. זאת הסיבה. אני מזכיר לכם, אני יודע ... ב-21 לדצמבר 2017 הייתה, ישבנו, דיברנו ואמרנו שאנחנו חייבים מייד, ברגע שאנחנו מגישים את זה, את הצעת חוק הזאת, להגיש את זה לבג"ץ. כולכם הבנתם את זה. רובכם הבנתם שצריך לעשות את זה. מצטער מאוד, אבל מה-21 לדצמבר עד ל-14 לינואר עבר כל כך הרבה זמן שגם פספסנו את הקריאה השנייה והשלישית בכנסת. זה עוד תקלה שיש לנו פה במסלול שלנו מול החוק הזה. זאת תקלה שלנו כאן במועצה. אמרתי לכם את זה אז. חלקכם

הסכמתם איתי. הנקודה כאן מאוד מאוד חשובה. אנחנו צריכים לרוץ מהר. אנחנו צריכים לרוץ לבד. אנחנו צריכים לרוץ כמה שיותר מהר ולעשות את זה לבד. פדלון אני מצטער מאוד, אבל אתה אומר פה, אתה אומר פה ביום שני, אתה מבקש לדבר עם משרד הפנים. אתה מדבר בחדרי חדרים עם העיתון שאתה, שאולי אריה דרעי יאשר אותו ואני אומר לכם, אנחנו נמצאים פה ממש במלחמה. אנחנו לא .. במלחמה וזה מלחמה על ערכים שלנו ומתנהל כאילו הכול בסדר והכול לא בסדר. אין, ואתם התחלתם את זה בדיון. אין בהרצליה בארבע וחצי השנים האחרונות וכן יהונתן, אני מדבר עליכם בעניין הזה, אין פה סטטוס קוו. מה שהיה אז, לא קיים בכלל. אתם עשיתם פה, אתם עכשיו בתחילת הישיבה, בתחילת הישיבה,

(מדברים יחד)

יריב פישר: המקום עם הכי הרבה חב"ד שיש בארץ. אתם בתחילת הישיבה אמרתם ערמה של דברים שמזמן מזמן הפרו את הסטטוס קוו פה בעיר. אנחנו מדברים על עדתה, מדברים על תחבורה בשבת .. שביטלנו, אנחנו מדברים על תקציבים מטורפים. הסטטוס קוו נעלם פה בעיר בארבע וחצי השנים האחרונות ולכן אני חושב שאנחנו צריכים לרוץ מהר בבג"ץ הזה ישירות אנחנו, בלי שום קשר בכלל לשלטון מקומי, מייד להגיש אותו ואתמול.

משה פדלון: תודה רבה. בבקשה, יש עוד דוברים? וייס, אתה רוצה גם? ניתן למר ירון עולמי.

ירון עולמי: אני רק בקצרה אני אדבר, אני גם, אני רק צעיר אבל אני חבר מועצה כבר די ותיק כאן. בלי קשר, אני יודע שאנחנו חודשיים וחצי לפני הבחירות אבל כל השיחה זה בין אנשים כאן, באמת, לא מכובד ולא מכבד. אני מקווה שאחר כך לפחות כשנשב בחוץ ונדבר אחד עם השני, שמי שצריך להגיד שהדברים נאמרו בעידנא דרידחא, יגיד את זה. כי באמת חבל. אין כאן טעם להאשמות. אני דווקא אני כאן מסכים עם יוסי קוממי. אני לא גר כאן 50 שנה. אני גר כאן רק 42 אבל באמת יש כאן דו קיום. בסך הכול גם אני אגב, אני יכול ללכת לבית כנסת ביום שישי ולנסוע לכדורגל בשבת. אגב, אחד החוקים

הבעייתיים שיהיו עכשיו זה גם שיש גם כדורגל בשבת ועד היום לא היה לזה היתר ו-50 שנה זה עבד ועובדה עכשיו עשו .. כי התחילו מישהו לצעוק למה משחקים כדורגל בשבת. כל דבר הוא פתיר. ברגע שלא נעשה את זה, אתה יודע, נתחיל להניף דגלים כאן ונצא, לא צריך לצאת למלחמות ולא צריך להשתולל. אתה אמרת מה שההוא יהיה וזה באמת בסוף מה שיקרה. אני אישית חושב שכנראה נצטרך להגיש איזשהו בג"ץ או הרצליה או עם השלטון המקומי, הסיבה הפשוטה שלי מפריע שחוק שקיבלנו כאן, בעצם אומרים אני לא מקבל אותו, וזה מפריע לי לא רק בחוק הזה, זה מפריע לי גם בבקשות שאנחנו מבקשים לגבי הארנונה, אם זה הנחות לאזור תעשייה שמפלים אותם לעומת אזורי תעשייה אחרים ואנחנו מבקשים כל שנה ממשרד הפנים לשנות את זה ואנחנו לא מקבלים אישור. כל הדברים שעיריית הרצליה מנסה לעשות ולא מקבלים אישור. כאן עיריית הרצליה יוזמת חוק, מעבירה אותו ברוב של מועצת העיר והוא בעצם, משרד הפנים עושה מאיתנו בעצם צחוק.

מאיה כץ : נכון.

ירון עולמי : וזה, זה לא נעים. אני אומר רק על הדבר הזה אני יוצא נגד.

ליאת תימור : זה לא ...

ירון עולמי : אבל אני יכול לדבר בעצמי. יש לי קול ויש לי פה.

ליאת תימור : כן, לא,

ירון עולמי : תודה. אני באמת חושב, אני באמת חושב, לא בקטע של מלחמה, אני לא, הדיון כאן הוא לא על השבת. כולנו, מי יותר ומי פחות, חשוב לו השבת, ומי מקיים אותה ככה ומי מקיים אותה אחרת. אני חושב שלכולנו יש פינה חמה בלב לשבת וכולנו מרגישים בתוכנו יהודים כאלה או אחרים. באמת, אני חושב שבואו נעשה קודם כל דרך ארץ שקדמה לתורה ויהיה כאן תרבות דיון ונדבר יפה ונקבל החלטות בצורה מושכלת ונלך איתם קדימה. אני חושב שמרגע שהעירייה כבר קיבלה החלטה וחוקקה חוק, בהחלט העירייה יכולה להרגיש נפגעת מזה ששר הפנים מתערב לה והיא צריכה לצאת נגד זה. באיזה

צורה, נחליט כאן ביחד אבל בהחלט צריכה להגיד לו עד כאן. אל תתערב לנו בחיים שלנו בהרצליה כי יש כאן חיים, כמו שאמרתם דו קיום, עם סטטוס קוו,

(מדברים יחד)

מאיה כץ: ככה היה עד היום.

ירון עולמי: אבל זה מה שהיה.

מאיה כץ: זה מה שהיה עד היום. בגלל זה לא ברורה ההחלטה הזאת שלו.

משה פדלון: תודה רבה לירון. מר וייס בבקשה.

(מדברים יחד)

משה פדלון: מר וייס, חברים, מר וייס.

צבי וייס: אנחנו קיבלנו,

משה פדלון: משה,

צבי וייס: אנחנו קיבלנו ..

מאיה כץ: סליחה, גם אני אמרתי את זה. למה לא שיבחת אותי גם?

יהודה בן עזרא: את גם אמרת את זה?

מאיה כץ: כן.

(מדברים יחד)

משה פדלון: חברים,

מאיה כץ: אתה לא הקשבת.

משה פדלון: אני מבקש לתת למר וייס.

מאיה כץ: אתה לא הקשבת.

צבי וייס: כן. אנחנו קיבלנו הזמנה לשיבת מועצה מיוחדת ודחופה בנושא מסוים.

למעשה חוק העזר למרכולים שאנחנו התייחסנו אליו לפני כחצי שנה, ועכשיו

הוא התעורר מחדש בכובע אחר, אבל זה לצורך כך התכנסנו היום. אני קודם

כל רוצה לומר שיהיה ברור, אני אצביע נגד ההצעה של היום,

יהודה בן עזרא: איזו הפתעה.

צבי וייס: ומאחר, אני לא עושה הפתעות בדרך כלל, ודבר שני אני אומר, כי אני גם יודע

מה תהייה התוצאה. למרות הוויכוח הסוער שהיה פה, למרות הוויכוח הסוער שהיה פה בין פישר ויהונתן, אבל ברור לי שבסוף הם יצביעו ביחד באותו, על אותה עמדה. ולכן אני לא רוצה להגיד שהשיבה היא כמעט מיותרת, אבל הנושא שאנחנו כרגע נעביר את זה לדיון בבג"ץ, בבית המשפט, אני לא יודע מה יהיה שמה. יכול להיות שאם ... גם את בית המשפט בכל מיני דיונים וערעורים, אבל לא על זה אני רוצה לדבר. אני רוצה להתייחס קצת על הנושא שגם התייחסתי אליו בישיבה שהייתה בדיון על המועצה. אני לא מסכים עם הדיון שהרצליה עיר חופשית. יכולים להיות 80 אחוז, יכולים להיות 70 אחוז, אני טוען כל הזמן וככה אני גם פועל, הרצליה היא עיר מסורתית. מסורתית וכל אחד, בכל בית, אז הוא לא נהייה לא דתי ולא חופשי לחלוטין, יש לו גם כן עניין של מסורת. מישהו שומר את המסורת הזו פעם בשנה ביום כיפור, מישהו שומר על זה בשבתות ואחר כך נוסע לבית"ר ירושלים ומישהו אחר עושה, כל אחד בצורה שהוא עושה אותה. אבל אני בדברים שפה נאמרו ותוך כדי הדיון, אף אחד לא עושה טובה לאף אחד שנותנים למישהו להתרחץ בבריכה בכמה, שלוש, ארבע, עשר פעמים בשנה ואף אחד לא יכול לחייב את אף אחד עם מי הוא רוצה להתרחץ. אם הוא רוצה להתרחץ עם גברים, אם הוא רוצה להתרחץ רק נשים, כל אחד יש לו את זכות הבחירה שלו, את זכות האמונה שלו וזה ניתן, זה ניתן ב, הייתי אומר בזעיר אנפין, במעט. מה שיוסי לונדון, אני לא מתבלבל, העלה פה כאילו ונותנים לשיעורים ונותנים כניסה לבתי ספר ונותנים לנושאים, זה שוב, זה בכלל לא עושים טובה. גם התקציבים לבריכות, אני אמרתי את זה, יש להרצליה תקציב אחד, אין להרצליה כמה תקציבים. בתקציב של העירייה יש כל מיני דברים.

משה פדלון: מדינת ישראל קיבלה את טריפל A,

צבי וייס: בגלל זה טריפל, טריפל, יש בריכה ובריכה ובריכה, אבל בדבר הזה לא, לא עושים קודם כל טובות. אנחנו לא מופלים אדרבא, אבל אני גם לזה לא הולך. אני אומר אני מברך על כל פעילות שיש בעיר. אבל לא שיבואו ויגידו שיש,

עושים למישהו, יכלו למנוע את הכניסה לבתי ספר, יכלו למנוע את התקציב לכוללים ויכלו ויכלו ויכלו. קודם כל אם יכלו, אז איך אמר פישר? היה פה חמש שנים, חמש תקציבים, אף אחד לא חייב את אף אחד להצביע. אבל אני זוכר שכל התקציבים היו פה אחד.

משה פדלון: וייס, וייס, הדיון היום על החוק.

צבי וייס: הדיון היום, אנחנו דנים פה שעתיים, הדיון הוא על מה שאני קראתי ומה שקיבלתי את ההזמנה ואני שמעתי כבר פה שדנו בכל מכל כל. חוץ ממה שכמעט היה בסדר היום. ועכשיו אני חוזר ואני אומר, הרצליה היא עיר מסורתית. הרצליה יש בה דו קיום. איך אמר יוסי קוממי? 50 שנה מימין ומשמאל, מכל הדברים. אנחנו צריכים לראות קודם כל שהדבר הזה יישמר וחוק העזר הוא יכול כן להישמר ולא, אבל הכי טוב ששומרים את זה חברי מועצת העיר, כי גם ב, למה אני מציע, אם זה כל כך טוב, למה אני מצביע נגד לפני חצי שנה ולמה היום? כי גם בחוק העזר, בדיעבד אנחנו מאשרים דברים שלא היו קודם ושיש גם עסקים שיש בהם חילול שבת, אז אני מצביע בעד זה, אבל אני,

מאיה כץ: נגד.

צבי וייס: אני נגד.

מאיה כץ: כן.

צבי וייס: אני בעד השבת. אני בעד השבת.

טובה רפאל: אתה בעד וגם נגד, למה לא?

צבי וייס: אל תפרשי אותי.

טובה רפאל: למה לא?

צבי וייס: למרות שאת יושבת מימיני.

טובה רפאל: למה לא?

צבי וייס: כן, אני בעד שהעיר תהייה כמו שהיא ואני הייתי אומר שלא ניגרר אחרי כן מיני גורמים חיצוניים ופנימיים, ואני אומר יותר, פה חברי המועצה זה טבעי, אתה אומר שלושה חודשים וכל אחד יש לו עכשיו את החשבון שלו, אבל גררו

אותנו לעניין הזה לאו דווקא מבפנים. אנחנו בפנים לא היינו מגיעים לדיבורים האלה.

יוסף קוממי : אז החוק ...

צבי וייס : יום חמישי, יום חמישי אחרי הצהריים היינו כבר מתכוננים לשבת ולא באים לדיונים פה, אבל לכן אני אומר, אני אצביע נגד, אני אהיה בעד הדו קיום ואני אשתדל, אם יהיה לי את המעמד, בכל פעם, בכל מסגרת לשמור על הדו קיום בין כל חלקי העיר. תודה.

מאיה כץ : אפשר שאלה טכנית?

משה פדלון : כן.

מאיה כץ : כמה, ענת, כמה זמן בעצם לוקח להתחיל עכשיו את התהליך להגיש? יש לנו איזשהם לוחות זמנים שאנחנו צריכים לעמוד בהם?

יריב פישר : צריך להזדרז.

מאיה כץ : מתי אנחנו מגישים?

עו"ד ענת קרן בהרב : אנחנו נגיש, צריך להתחיל,

צבי וייס : צריך להתחיל לפני שבת.

עו"ד ענת קרן בהרב : אני מקווה ש...

צבי וייס : לפני שבת.

עו"ד ענת קרן בהרב : בעיקרון היו קבועים נדמה לי דיונים בעתירות אחרות, ממה שידעתו לאחרונה, אמרו לי חבריי היועצים המשפטיים שעתירות קבועות לפברואר. אני מניחה שידונו בהם ביחד.

משה פדלון : טוב. אני לא רוצה להיכנס לזה. חברים, אני רוצה לסכם.

(מדברים יחד)

משה פדלון : אני רוצה לסכם. חברים, לסיכום, הרצליה היא עיר של תחייה ותן לחיות וכך תישאר. הסטטוס קוו בעיר הוא סטטוס קוו מנצח, דו קיום מצוין, מהיכרותי את התושבים האחד מכבד את השני. האחד מכבד את השני. לאחר ששמעתי את כל חבריי, ברצוני לתת הצעת החלטה כדלקמן. מועצת העיר הרצליה החליטה היום 9 באוגוסט 2018 על הגשת עתירה לבג"ץ כנגד החלטת משרד

הפנים, להתנגד להצעת החוק, חוק עזר להרצליה, פתיחת עסקים וסגירתם,
התשע"ח – 2018. מי בעד ההחלטה הזאת?

יוסף (ג'ו) ניסימוב: 11.

משה פדלון: מי נגד? 4 חברים. נמנעים? אני מבקש שתעשה ספירה נוספת.

ליאת תימור: וייס, ברדה ומר צדיקוב.

משה פדלון: תעשה ספירה נוספת שלא נחזור פעם נוספת.

יוסף (ג'ו) ניסימוב: יש 4 נגד זה מר וייס,

(מדברים יחד)

משה פדלון: מכובדיי, שתהייה לנו שבת שלום.

ליאת תימור: תודה רבה.

ירון עולמי: תודה רבה.

- סוף הישיבה -